

1. Za - zpí - vám Pá - nu své - mu
o je - ho vi - ni - ci,
ně - kdy slav - ně mi - lé - mu
své - mu do - bro - din - ci,
kte - rouž - to z lá - sky své so - bě
vzdě - lal byl ko - zdo - bě:
hod - né o tom zpí - va - ti,
pří - klad so - bě brá - ti.

2. Vinici svou Pán vštípil na vrchu úrodném / v místě,
které oblíbil, nad jiné příhodném, / kterou i plotem
ohradil / a kmenem vysadil / výborným, i kamení škodlivé
vybral z ní.

3. A lis i věži vzdělav, již čekal ovoce: / ale nic nedočekav,
jal se horlit prudce. / Vždyť mu místo chutných hroznů /
ošklivou a hroznou / neřest ovoce zlého přinesla trpkého.

4. Již tedy – Pán dí – pojdte, a v této různici / mezi
mnou a mou suďte nevděčnou vinicí. / Co jsem ještě měl
činiti? / Co víc obmysliti, / když i dlouhočekání mé šlo jen
v zmrhání?

5. Proto, co myslím nyní, již vám to ukáži. / Vinici své
svou péči pryč vezmu i stráží. / Odejmu plot, hradbu
vzdálím, / sem i tam rozválím. / I přijde na spuštění
v mém se jí zhoštění.

6. Tak jsme i my hřešili proti tvé milosti / a kázně
zasloužili svou mnohou bujností, / po dlouhém nám
shovívání / žes sáhl k švihání, / spravednost poznáváme,
hanbu odtud máme.

7. Avšak se vždy těšíme tvému smilování, / že nenecháš,
věříme, věčně v pošlapání, / shledáš rozptýlené zase /
v libém tobě čase / a v nás obnovíš sobě svou církev
k ozdobě.

8. Ó Bože, jenžs nás přijal, plané ratolesti, / namísto
těch, ježs vyťal, dej ovoce nésti. / Nedej zůstati planými, /
k ohni oddanými, / ale tvou až k věčnosti ať kvetem
milostí.

τ: Iz 5,1-7; Ř 11,17-21 (Hospodinova vinice) / Jan Amos Komenský,
Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Ó světe, milý světe, nápěv české světské písně / Písně chval Božských, 1561

195

1. Vzdá-vám ti, Bo - že, chvá - lu svou,
 zpí - vat chci pí - seň já - sa-vou, mou
 zá - chra-nou se stá - váš sám, chceš
 vzdá - lit mne všem ná - stra-hám.

2. Právem ses, Králi, rozhněval, / svůj soud jsi vynes, vinu
 znal, / však láska tvá, odpuštění, / mou tíseň v radost
 promění.

3. Dáš pít ze spásy pramenů, / vzácný je den,
 když vzpomenu / na jméno Páně vznešené / a dary
 nezasloužené.

4. Všem národům ať zní ta zvěst: / Blízky je Pán, chce víru
 nést / těm v bázni, v nouzi zkroušeným, / však v naději
 vyvoleným.

T: Iz 12 (Chvalozpěv vykoupených) / Miloslav Esterle,

Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

M: Georg Friedrich Händel / The Presbyterian Hymnal, 1990

196 PÍSEŇ O TRPÍCÍM SLUŽEBNÍKU (IZAJÁŠ 53)

„Což neměl Mesiáš to vše vytrpět
a tak vejít do své slávy?“ (L 24,26)

- I+II Kdo uvěří naší zprávě?
Nad kým se zjeví paže Hospodinova?
- I Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek
z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost.
- II Viděli jsme ho,
ale byl tak nevzhledný,
že jsme po něm nedychtili.
- I Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl,
muž plný bolestí,
zkoušený nemocemi,
- II jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář,
tak opovržený, že jsme si ho nevážili.
- I Byly to však naše nemoci, jež nesl,
naše bolesti na sebe vzal,
- II ale domnívali jsme se, že je raněn,
ubit od Boha a pokořen.
- I Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost,
zmučen pro naši nepravost.
- II Trestání snášel pro náš pokoj,
jeho jizvami jsme uzdraveni.
- I Všichni jsme bloudili jako ovce,
každý z nás se dal svou cestou,
jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.
- II Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel;
jako beránek vedený na porážku,
jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel.
- I Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel,
ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti.

(Iz 53,1–7; 9)

197

1. Nuž všich-ni, kdo jste žíz - ni - ví
 a v svě - do-mích svých truch-li - ví,
 pojed'te ke mně k roz-vla - že - ní.

2. Kdo odměn žádných nemáte, / jinde
 pokoje neznáte, / ve mně nasycení máte.
3. Pojd'te k životu věčnému, / k Bohu, prameni
 živému, / bez peněz přistupte k němu.
4. Dosti jste jinam běhali, / ke zřídům prázdným
 chvátili, / hrozné modlářství páchali,
5. mne pak, studnici vod živých, / občerstvitele
 žíznivých, / opouštěli v myšleních svých.
6. Však jsem já sám váš Spasitel, / smutných srdcí
 utěšitel, / všech hříchů mocný zprostitel.
7. Není jinde obživení, / vašich srdcí
 potěšení, / ve mně samém jest spasení.
8. Proč sílu vynakládáte, / darmo peníze
 dáváte / a vždy v hladu zůstáváte?
9. Přestaňte to již činiti, / nedávejte se
 svoditi, / zdarma smíte milost vzítí.
10. Slyšte hlas Boha vašeho, / Pána, Krále
 nebeského, / nakloňte mu ucha svého.

11. Opusť bezbožný cestu svou, / člověk
nepravý mysl zlou, / a smiluji se nad tebou.

12. Vždyť jsem hojný v slitování, / a všem
v jejich obrácení / dávám hříchů odpuštění.

13. Dám zákon svůj v mysl vaši / a na srdci
jej napíše, / tak vás připojím k své říši.

14. Víru, lásku i naději / Duchem svatým ve
vás vleji; / v tom poznáte, že vám přeji.

15. Nebudu se již hněvati, / ni proti vám
povstávati, / když v tom budete trvati.

16. Budu k vám vždy dobrotivý, / jsa Otec
váš milostivý, / a vy lid můj žádostivý.

τ: Iz 55,1-7; Jr 31; Jr 33 (Pozvání) / Havel Dřevínek, Písně chval
Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Písně chval Božských, 1561

198 *antífona*

Je do-bré, když člo-věk v ticho - sti
če-ká na spá - su od Hospo-di - na.

Recitace:

2. Já jsem muž, jenž zakusil ponížení pod holí jeho
prchlivosti. Hnal mě a odvedl do temnoty beze světla.
Vetkým učinil mé tělo i kůži, roztránil mé kosti. *Je dobré...*

3. Do temnot mě vsadil jako od věků mrtvé. Zazdil mé cesty kvádry, mé stezky rozvrátil. Když úpím a o pomoc volám, umlčuje mou modlitbu. *Je dobré...*
4. Stal se pro mne medvědem číhajícím, lvem ukrytým v skrýších. Do mých ledví vystřílel obsah svého toulce. Nasýtil mě hořkostmi, napojil pelyňkem. *Je dobré...*
5. Nechává mě o šterk si drtit zuby, přitiskl mě do popela. Vytrhl mne z pokojného života, zapomněl jsem na všechno dobré. Proto jsem řekl: „Je veta po mně i po mém čekání na Hospodina.“ *Je dobré...*
6. Rozpomeň se na mé ponížení a zmatené toulání, na pelyněk, na jed. Má duše se rozpomíná a hroutí se ve mně. *Je dobré...*
7. Beru si však k srdci a s důvěrou očekávám Hospodinovo milosrdenství, jež nepomíjí, jeho slitování, jež nekončí. *Je dobré...*
8. Obnovuje se každého rána, tvá věrnost je neskonalá. Můj podíl je Hospodin, proto na něj čekám. *Je dobré...*
9. Dobrý je Hospodin k těm, kdo v něho naději složí, k duši, jež se na jeho vůli dotazuje. Je dobré, když člověk potichu čeká na spásu od Hospodina. *Je dobré...*

†: Pl 3 / podle Ekumenického překladu Bible Daniel Heller

m: Daniel Heller

199

Ref. Blou - di - li jsme na ce - stách

ja - ko ov - ce po ho - rách,

po pa - hor - cích kde - ja - kých,

roz - ptý - le - ni po ze - mi.

1. Ni - kdo nás tam ne - hle - dal,
2. Ne - byl ni - kdo, kdo by nám

ne - chy - bě - li jsme jim víc,
rá - ny těž - ké o - vá - zal,

pa - da - li jsme ú - na - vou,
kdo by ne - sl ze - sláb - lé,

vo - du pi - li zka - le - nou. Ref.
vzal je na svá ra - me - na. Ref.

coda

Ny - ní ob - rá - ce - ni by - li jsme

k pa - stý - ři do - bré - mu

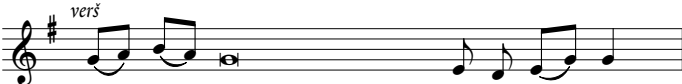
a stráž - ci du - ší svých.

Recitace při opakování cody:

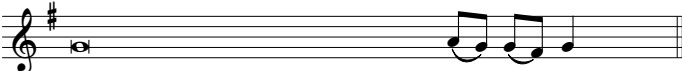
On hříchu neučinil
 a v jeho ústech nebyla nalezena lest.
 Když mu spílali, neodplácel spíláním,
 když trpěl, nehrozil,
 ale vkládal vše do rukou toho,
 jenž soudí spravedlivě.
 On na svém těle vzal naše hříchy na kříž,
 abychom zemřeli hříchům
 a byli živi spravedlnosti.
 „Jeho rány nás uzdravily.“

200 *antifona*

Všechno, co ži - je, ať chválí Ho - spo - di - na.

vers

1. Po - žeh - naný jsi, Pane, Bože našich ot - ců,

chvályhodný a svrchovaně velebený na vě - ky. *Všechno...*

2. Požehnané je tvé slavné svaté jméno /
a svrchovaně chvályhodné a velebené na věky. *Všechno...*

3. Požehnaný jsi ty ve svém svatém slavném chrámě /
a svrchovaně chvályhodný a slavný na věky. *Všechno...*

4. Požehnaný jsi ty na svém královském trůně /
a svrchovaně chvályhodný a velebený na věky. *Všechno...*

5. Požehnaný jsi ty, který shlížíš na hlubiny
a trůníš na cherubech /
a svrchovaně chvályhodný a velebený na věky. *Všechno...*

6. Požehnaný jsi ty na klenbě nebes /
a velebený a plný slávy na věky. *Všechno...*

t: Da 3 (Azarjášova modlitba) / Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

m: Bohuslav Korejs, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / 2018

